

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. II. In quibus causis concedatur Reconventio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

ventionis posita sit clausula *appellatione remota*, observari ea debet etiam in causa Reconvencionis. Imola in C. 2. h. t. n. 1. Par. norm. ibid. n. 2. Rationem dant cum Felino: quia causa Reconvencionis æquiparatur causæ Conventionis, & modum procedendi ejusdem imitatur.

§. II.

In quibus Causis concedatur Reconventio.

S U M M A R I U M .

602. *Locus est reconventioni in omnibus causis specialiter non exceptis. Etiam summarii. Et in diverso cause genere.*
 603. *Enarrantur illæ, in quibus non admittitur reconventio.*
 604. *In Bavaria subditi non reconveniuntur nisi in causis conexis.*
 605. *Declaratur, quæ sint cause connexæ.*

602. Locus est Reconvencionis in omnibus causis specialiter non exceptis. *L. Præses 1. §. ult. ff. de Var. & extraordin. Cognition.* Et quidem in causis etiam summarii, in quibus non reputatur expressè prohibita, aut qualitas negotij non repugnat. *Clem. sepe de V. S. §. Verùm.* Neque in eodem tantum causæ genere, sed etiam diverso, ita ut si ex. gr. conveniar actione Empti, reconvenire possim actione Locati. Communis DD. refragante Anton. Fab. eamque in eodem tantum genere causæ concedente, eò quod cit. *L. 14. C. de Sent. & Interlocut.* reconventionem solum concedat in eodem negotio, nec loquatur de diverso. Verùm respondeatur, ibi per negotium non intelligi causam, sed litem & instantiam, seu exercitium judicij. Conceditur pariter juxta communem DD. contra eundem Anton. Fab. reconventio tam ad actionem Realem, quam Personalem: ita ut si conveniar Reali, reconvenire possim Personalis, ac vicissim.

603. Sunt tamen nonnullæ causæ, in quibus reconventio permitta

permissa non est. Et primò quidem interdicta est in causis Ex-communicatorum: his enim imposita quidem est necessitas alii respondendi, sed negata facultas conveniendi. *C. s. de Exception.* Secundò. Non conceditur in causa appellationis. *L. 1. ff. Eum, qui appellavit.* Quia appellatio non videtur interposita, nisi propter necessitatem, seu injuriam, quam appellans sibi factam esse putat. Igitur aliam ob causam Judex appellationis invocandus non est. Tertiò. Permissa non est in causis executivis, ijs videlicet, quibus urgetur executio rei judicatae, aut vi instrumenti. *Auth. Et consequenter C. de Sent. § Interlocut.* Bald. ac Interpp. ibi, Maranta l. c. à n. 30. Quartò. Non habet locum in Deposito. *C. fin. de Deposito. L. 11. C. eod.* quia Depositum debet habere paratam executionem, præsertim si res moram non patiatur. Universim juxta utrumque Socinum, Joan. Andr. ac alios, quos refert Menoch. *de Arbitr. Judic. casu 184. à n. 3.* non admittitur reconventio, quando conventio ob moræ periculum celeritatem desiderat. Quintò. Non in causa spolij. Cùm is, qui agit ex spolio, seu à spoliatore sua repetit, non teneatur ei respondere (nisi super causa spoliationis) donec spolium restituerit. *C. ult. de Ordine Cognit.* An hoc locum habeat etiam tunc, quando remedio Redintegranda agitur contra tertium, qui rem ablatam detinet, sed non spoliavit, dubium est. Negandum contra Bartolum videtur cum Panorm. & Maranta l. c. quia cit. *C. ult.* solum dicitur, quòd spoliatus non teneatur respondere spoliatoribus. Existimo tamen, etiam tertio non teneri respondere spoliatum, si is conscientius sit spolij & possessor malæ fidei: quiarem ablatam malæ fide retinendo instar spoliatoris est. Sextò. Re-conventio fieri nequit in Criminalibus criminaliter actis: nisi Reus majus crimen criminaliter intentet, vel suam suorumve injuriam persequatur. *L. si quis reus s. ff. de Publ. Judic. L. 1. § 19. C. Qui accusare non poss.* Imò Reus criminaliter convertens ne quidem civiliter reconvenire adversarium potest, nisi coram ipsius Judice ordinario ac competente. *L. Consensisse 2. §. Item si quis v. Non tamen*

tamen ff. de *Judic.* Bart. in cit. Auth. Et consequenter n. 7. Berlich. p. 1. concl. 22. n. 27. Neque qui civiliter conventus est, Actorem criminaliter reconvenire potest, et si cæteroqui Judex, coram quo vult reconvenire, sit competens etiam in criminalibus: quia causa criminalis hoc habet privilegii, ut eâ pendente qualibet civili supersedeatur. *L. ult. C. de Ord. Judicior.* Denique si Judex aliquo deferente inquisitionem instituit, non habet locum reconventio: unde petente inquisito non tenetur Judex inquirere in delatorem de simili vel alio crimine. Maranta l. c. n. 65. Speculat. *L. 2. p. 1. tit. de Reconvent.* §. 2. n. 1. & *L. 3. p. 1. tit. de Inquisit.* §. 1. n. 13. Mollignat. *de Reconvent.* q. 65. Si tamen conventus de crimen civiliter Actorem de alio crimen civiliter reconvenire velit, admittenda erit reconventio: dummodo fiat coram Judice suo & Ordinario. Maranta l. c. n. 68. Mollignat. l. c. q. 64. Berlich. p. 1. conclus. 22. n. 30. Septimò. Locus Reconventioni non est in causis Feudalibus, ut obiter dictum n. 595. & nunc explicandum est. Igitur si convenio Titium coram ipsius Judice competente in causa allodiali, non possum coram eodem reconveniri in feudali: nisi Judex ille Ordinarius sit Feudi Dominus, aut ejus consensus accedat. Gaill. *L. 1. observ.* 40. n. 6. Berlich. l. c. n. 19. Zanger. p. 2. *de Exception.* c. 1. n. 381. Schraderus *de Feud.* p. 10. sect. 1. n. 199. quamvis postea sui immemor tradat contrarium sect. 6. n. 235. Assertionis ratio est: tum quod in causa Feudali non est concessa prorogatio, ut dixi suprà n. 456. reconventio autem est prorogatio: tum quod fieri nequit coram Judice, qui in genere causæ, in quo est causa reconventionis, jurisdictionem non habet juxta dicta. 406. § 595. Judex autem ordinarius, coram quo convenior in allodialibus, non habet jurisdictionem in causis feudalibus, nisi sit Dominus, à quo Titius à me conventus & ego feudum habemus. Vicissim conventus in causa feudali coram Domino Feudi vel Paribus reconveniri non potest in causa non feudali, uti contra Mozz. *de Natural. Feud.* n. 114. §. an verò etiam ac alios tradunt cum Innocent. ac Baldo Sonsbec. *de Feud.* p. 14. n. 38.

Q 06

Wesem-

Wesembec. c. 17. n. 19. ubi communem dicit, & Vult. Lib. 2. c. 3. n. 9. ac receptum esse in Camera Imperiali testatur Mynsinger. cent. 4. obseru. 90. loquens de Paribus Curiæ. Est autem paratio de Feudi Domino jurisdictionem ordinariam non habente, ac de ipso quoque procedunt rationes modò allatæ, cùm æquè, ac Pares Curiæ, non habeat jurisdictionem, nisi ex Lege Feudorum, solum in causa feudali eam concedente. Octavò denique Actor reconventus Reum reconvenire non potest: ne alias nimis accumulentur in eodem judicio causæ, ejusque fiat perturbatio.

604. Hactenus dicta de Jure communi procedunt. Jure Bavaro p. 6. Ordinis Judicialis Lege 1. inductum est, ut si conventus & reconventus sint ambo in Provincia, seu subditi Bavariae, & & causa reconvencionis à prima causa dependeat, locum tunc habeat reconventio; secùs, si non dependeat. Quod pariter Jure Saxonico receptum est, teste Carpz. l. c. defin. 8. Provincialis autem seu subditus conventus ab extraneo, hunc reconvenire potest, sive causa reconvencionis à conventionis causa dependeat sive non. cit. p. 6. Leg. 2. ubi ratio hujus discriminis affertur.

605. Quænam autem sint causæ connexæ non convenit inter DD. Receptum quidem inter eosdem est, uti patet ex iis, quæ tradit Menoch. de Arbitrar. casu 95. à n. 6. Pacianus L. I. de Probationibus c. 26. Et seqq. Frider. Mindan. de Contin. causar. c. 6. connexa negotia esse, quæ ad eundem finem tendunt, quæ ad eandem speciem pertinent, quæ ex consequentia factorum divisionem non recipiunt, vel, ut alij loquuntur, quorum unum fine altero stare non potest, quorum unum pendet ab altero &c. Verum præterquam quod istæ regulæ nimis generales sunt, & ad casus particulares facile applicari sæpe non possunt, saltem ad præsentis quæstionis subjectum non sunt adæquatæ, ut ex dicendis apparebit. Itaque alij alias hic regulas tradunt. Connexas causas esse dicit Zanger. p. 2. de Except. c. 1. n. 387. quæ ex eadem specie contractus vel ex eodem instrumento ac fundamento nascan-

nascuntur. Quod maximè, si non unicè, locum habet in illis contractibus, ex quibus nascuntur duæ actiones, una directa, altera contraria, uti sunt contractus Depositi, Commodati, Pignoris, Mandati. Verùm sunt connexæ aliæ, quæ hâc regulâ non continentur, v.g. causa Possessionis & Proprietatis, aliæque continentes, de quibus actum est suprà n. 568. & seqq. Æquè parum universale est, quod Lancellot. & Moller. ajunt apud Carpz. *Jurispr. for. p. 1. constit. 7. defin. 12. n. 3.* causas connexas esse, quando sententia lata in una parit exceptionem in altera. Hinc cùm certa regula dari nequeat, rectè cum eod. Carpz. *l.c. n. 2.* sequito Alciat. ac alios, arbitrio Judicis relinquitur, quænam causæ sint connexæ. Quemadmodum ad idem arbitrium recurredum esse videtur in aliis causis, utrùm reconventio concedenda sit, quando imploratur officium Judicis, v.g. per querelam inofficiosi; item ubi nullitas intentatur; ubi uxor dotem repetit; ubi quis debitum est confessus; in causa restitutionis in integrum, alientorum, electionis, fractæ pacis &c.

§. III.

Utrum Clericus coram Judice seculari reconveniri possit.

S U M M A R I U M.

606. Reconveniri coram Judice laico potest Clericus in causa, quæ est ejusdem rationis cum principali, vel cum hac connexionem habet.
607. Secùs in causis aliis. De consuetudine tamen etiam in his reconvenitur.
608. Quando reconveniri potest, locum habent ea, quæ alias in reconventione usitata sunt.
609. Exceptis quibusdam casibus.
610. Non potest Judex laicus sententiam suam exequi in persona Clerici

O O O 2

Clerici